

Наталка ФУРСА

(смт. Ромодан Миргородського р-ну Полтавської обл.)

Поетка, прозаїк, перекладачка, член Національної спілки письменників України й Асоціації українських письменників.

Народилася 15 жовтня 1964 р. в м. Полтаві. Закінчила Ромоданівську середню школу на Миргородщині, факультет журналістики Київського державного (нині – національного) університету імені Т. Г. Шевченка.

Працювала кореспонденткою яготинської районної газети, молодшою науковою співробітницею Яготинського історичного музею, від 2005 р. – літературно консультантка Полтавської обласної організації НСПУ. Нині живе в селищі Ромодані, займається творчою діяльністю.

Авторка збірок віршів «Окрик» (1993), «Дар Любові» (1997), «Страсті по Страті» (2000, 2001), «Необлітане небо» (2002), «Нічого, крім повторень» (2004), «Пилок і пил» (2015), «...ані вірю, ані скиту...» (2020), книги малої прози «Зінське щеня» (2017), численних публікацій у періодиці, літературних збірниках і на сторінках мережі «Інтернет».

Лауреатка Полтавської обласної премії імені Леоніда Брозова (2012), Всеукраїнської премії імені Анатолія Криловця (2021), Міжнародної літературно-мистецької премії імені Пантелеймона Куліша (2021).

ВІРШІ ВІЙНИ

* * *

Заходь, братіку, маю для тебе дари:
любов, од якої ні дихання вже, ні сну,
і землю мою, яка під ногами у зайд горить
і розверзається – на всю свою глибину!

І якщо ти не схочеш жерти цю землю сам,
Острів Зміїний у поміч і «молотов вячеслав», –
ляжемо в неї вдвох!

І нехай нас окропить роса –
раз просто на сонці згорить вона не змогла...

25.02.2022

* * *

Смерть і родини
не питають години.
Жінко, народжуй, – ЧАС!

Чоловіче, ставай
на захист дитини,
щоб не згасла твоя свіча.

Тилів немає:
ця війна – без краю.
Але нині весь світ – за нас.
Став Господь до бою –
подає набої!
Україно,
завтра ВЕСНА!

28.02.2022

* * *

Повторюй, друже:
Любов – сильніша!
Добро – переможе!
Смерть не задушиш,
але ворога – треба й можна.
Повторюй собі:
я сильний, я сильна,
я подужаю й смерть!
І знай: в цій Добі
це ти – Україна,
Небо її і твердь.

2.03.2022

* * *

Щодня збираю слова – як після обстрілу чи розстрілу.
Від учорашніх залишаються лише відстріляні гільзи.
Шукаю ті, що згодяться на день насущний.
Вже не підбираю рим – бо не до рим.
Головне – щоб ті слова були правильні.
Точніше – праведні, щирі, добрі й, обов'язково, сильні.
Щоб вони підтримували і захищали СВОЇХ.
Відкидаю ті, які брешуть, лукавлять, слабують, нервують.
Незмінно залишаються і стоять поруч: